

Náš domov

číslo 4/2014

Zima 2014

Co v tomto čísle najdete

Novoroční přání.....	3
Příspěvek do heřmanoměsteckého zpravodaje.....	4
Sněhulák (Jaroslav Seifert).....	5
Adventní čas	6
Setkání s rodinnými příslušníky	7
Sportovní hry k Mezinárodnímu dni seniorů	8
Muzikoterapie aneb léčba hudbou.....	14
Slunce, seno, 30 let! a pan Otakar Hais	15
Chodovská šipka.....	16
Barevné tóny podzimu.....	17
10. ročník Zámeckého šotka.....	18
Příště u Vás s jihočeskou dechovkou	20
Pověsti Heřmanova Městce	21
Předvánoční jarmark.....	22
Mikuláš v Domově pro seniory Heřmanův Městec	24
Letem vánočním světem.....	25
Pěvecký sbor Vlastislav	26
Vánoční posezení s Miriam Kantorkovou.....	27
Taneční kroužky Kořata a Maliny	28
Vánoční zvyky a tradice	29
Sbírka na krmivo pro zvířátka.....	31
Alergeny	31
Dědovy vzpomínky	33
aneb momenty ze života pana Otakara Haise	33
Svoje narozeniny budou slavit	35
Noví obyvatelé našeho domova	37
S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili.....	38

Novoroční přání

Vážení klienti domova, vážení zaměstnanci,

rok 2014 se pomalu chýlí ke svému konci a stojíme na prahu roku 2015.

Z událostí roku končícího, o kterých bych se chtěl především zmínit, byly pro náš domov asi nejpodstatnější volby do zastupitelstev měst a obcí, které se uskutečnily v měsíci říjnu. Na základě jejich výsledků totiž došlo k podstatným změnám ve složení zastupitelstva města Heřmanův Městec, které je zároveň i zřizovatelem našeho domova pro seniory. Starostou byl na ustavující schůzi zvolen pan Josef Kozel, místostarostou pan Otakar Volejník. Oba pánové téměř bezprostředně po svém zvolení navštívili dne 18. 11. 2014 náš domov, aby se seznámili s jeho vedením, provozem a vyslechli naše problémy, které nás v současnosti nejvíce tíží. Na základě tohoto prvního setkání pevně věřím, že spolupráce s nově zvoleným vedením města pro nás bude přínosná a ku prospěchu jak všem zaměstnancům, tak i klientům domova.

Počátkem roku 2015 dojde k zásadní změně ve financování všech sociálních služeb. Od nového roku nám peníze bude přidělovat Pardubický kraj a ne Ministerstvo práce a sociálních věcí, jak tomu bylo doposud. Zástupci Pardubického kraje nám již dopředu avizují, že v souvislosti s touto změnou bude postupně uplatňován také jiný pohled na poskytování sociálních služeb v domovech pro seniory, kam by podle nových pravidel měli být přijímáni především žadatelé s III. a IV. stupněm závislosti. Jaké konkrétní dopady na poskytování služeb v našem domově bude toto opatření mít, Vás budeme samozřejmě včas průběžně informovat.

Dovolte mi, abych v závěru roku poděkoval všem klientům za velkou trpělivost a pochopení, s kterými zvládli hektické období spojené s malováním a pokládkou podlahových krytin na odděleních L2 a přední budově. Zároveň v této souvislosti patří velký dík a uznání všem zaměstnancům, kteří se, ať již úklidem či stěhováním nábytku, na těchto akcích aktivně podíleli. Pevně věřím, že toto úsilí budeme moci odměnit i finančně.

Vážení klienti, vážení zaměstnanci,

rád bych Vám všem bez rozdílu, Vaším rodinným příslušníkům, přátelům a známým popřál do celého roku 2015 hlavně a především pevné zdraví a ať se Vám všechno daří dle Vašich nejtajnějších přání.

Chtěl bych také na tomto místě vzpomenout na všechny klienty domova, kteří nás v roce 2014 opustili a letošní Vánoce s námi již nemohou oslavit. Věřím, že v našich vzpomínkách stále zůstávají.

Vážení klienti, vážení zaměstnanci,

prožijte svátky vánoční a Nový rok v pohodě, spokojenosti a zdraví, abychom se na začátku roku 2015 znovu sešli a pustili se do další práce.

*Ing. Petr Mazura
ředitel domova*

Příspěvek do heřmanoměsteckého zpravodaje

Jsem klientkou domova pro seniory v ulici U Bažantnice a špatně chodím, protože mám bolesti v kyčlích, trpím artrózou, a proto mne na prohlídky do Chrudimi vozí sanita. Rozhodla jsem se, že do lékárny dojdu pomalu o holi sama. Na přechodu jsem šla kolem staré kapličky, která je otlučená, a vzpomněla jsem si na pana Víta Bartoníčka, který se kdysi o kapličku staral. Je to u hlavní silnice směrem Chrudim–Čáslav. Dnes už všechno opravuje samo město a já vím, že se mnoho práce udělalo a ještě další práce naše město čekají. Bylo mi to ale nějak líto.

Proto chci věnovat tichou vzpomínku našemu výbornému pracovitému údržbáři, který měl naše město tak rád. Kdo jste z Heřmanova Městce a jste staří alespoň 70–80 let, jistě jste znali kostelníka pana Janatu, který se zajímal o dění v našem městě a organizoval například umístění pouťových atrakcí a stánků v Bažantnici, nebo si přivezl žebřík na dřevěný sloup tehdejšího elektrického vedení a přinesl žárovku, když ta na sloupu nesvítla. Jeho syn, pan Václav Janata, kronikář Heřmanova Městce, se zajímal o kulturu a všechno dění v našem městě i jeho okolí. Nic mu neuniklo a byl u všech akcí, které se pořádaly. Fotografoval a na nástěnce u radnice vše vystavoval. Pořádal besedy s diapozitivy a všechn svůj volný čas věnoval našemu městu. Škoda, že nás už také opustil.

Vzpomeňte se mnou na tyto dobré „městečáky“.

*Jaroslava Rousková
klientka a bývalá zaměstnankyně DPS*

Sněhulák
Jaroslav Seifert

Kdyby byl Pán Bůh místo hlíny
v tom prvním známém příběhu
zrobil Adama ze sněhu,
svět určitě byl zcela jiný.

Když schylovalo by se k jaru,
slunko by vyšlo nad mrakem
a nad tím celých zázrakem
dělalo by silnou čáru.

V ráji by neslavili křtiny,
nebylo Kaina, Abela
a něžná laňka nesmělá
napila by se z kalužiny.

Ted' hoch si sněhuláka staví;
však v nejlepším se ozve hlas,
maminka volá: „Už je čas,
musíš se učit z dějepavy!“

Už hrozí ruka maminčina,
opuštěn zůstal sněhulák.
Já jsem jej stavěl také tak,
a dvojí ráj mi připomíná.

Báseň dodala paní Jaroslava Rousková z odd. D3.

Adventní čas

Znáte sestru Dášu Zrůstovou z oddělení D4, sestry Pavlínu Linhartovou, Janu Radilovou a Renatu Jordánovou z oddělení D3? Všechnu tu krásu na vánoční výzdobu nám ve svém volnu přivezly ze zahradnictví v Dubanech. Jsou nám milé a umějí se na klienty usmát, i když mají doma své starosti a někdy i bolesti. Tu laskavost všichni oceňujeme a děkujeme jim.

V neděli 30. listopadu odpoledne v kavárně s námi sestry zapálily první adventní svíčku, uvařily kávu a sesedly jsme se kolem stolů a zazpívaly jsme jako každým rokem společně vánoční koledy.

Je advent a my budeme mít v našem domově spoustu pěkných vánočních koncertů a návštěv dětí ze základní školy, z mateřské školy, a tak nám nebude smutno. Cítíme se tu díky našim sestrám, personálu a vedení jako doma. Přeji všem hodně zdraví a pěkné prožití vánočních svátků v kruhu Vašich nejbližších.

*paní Jaroslava Rousková
klientka z oddělení D3*

Vážení klienti domova, vážení spolupracovníci,

ze srdce Vám všem přeji krásné a spokojené prožití vánočních svátků v pohodě a radosti. Hodně zdraví a optimismu v novém roce 2015.

**Chci poděkovat za odvedenou práci v letošním roce všem našim
zaměstnancům a přeji hodně síly.**

*Alena Vitvarová
vrchní sestra*

Setkání s rodinnými příslušníky

V sobotu 27. 9. 2014 se v Domově pro seniory Heřmanův Městec uskutečnilo třetí setkání s příbuznými, známými a přáteli našich klientů. Potěšilo nás, že zájem o dění v domově měli i klienti, z nichž se někteří akce také zúčastnili. Jelikož nám přálo i hezké počasí, většina nahlášených na setkání přijela.

A jak to celé probíhalo? K prvnímu bodu setkání patřila prezentace dotazníků, které měli návštěvníci domova od února do září letošního roku možnost vyplňovat. Za odevzdání dotazníku všem moc děkujeme. Zpětná vazba je pro nás zaměstnance velice důležitá. Dává nám obraz toho, jak je naše práce vykonávána, i z jiného pohledu. Během čtení výsledků dotazníkového šetření probíhala zároveň i diskuze k jednotlivým bodům.

Dalším mezníkem byly připomínky pana ředitele ke změně úhrad od nového roku 2015. Zástupci jednotlivých oddělení měli možnost vyjádřit se k problémům, které aktuálně řeší, např. nákupy klientům, strava, úklid...).

Návštěvníci mohli nahlédnout do kronik domova, do časopisů vydávaných čtvrtletně domovem, do výročních zpráv nebo si mohli prohlédnout výrobky našich klientů.

Tímto bychom chtěli ještě jednou všem zúčastněným poděkovat za návštěvu. Věříme, že se jim v domově líbilo a že si i nadále zachováme jejich přízeň.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Sportovní hry k Mezinárodnímu dni seniorů

V roce 1998 Organizace spojených národů vyhlásila na datum 1. října Mezinárodní den seniorů.

Den seniorů je oslavou všeho, co společnosti přináší staří lidé. Zvyšuje povědomí o problémech, se kterými se potýkají, připomíná mladším ročníkům, že i ony jednou přijdou do věku, kdy budou potřebovat s něčím pomoci. Zároveň upozorňuje,

že i senior může být aktivní, činný a společností v mnohých ohledech přínosný.

V našem domově jsme se letos rozhodli oslavit svátek seniorů sportem. Sportovními disciplínami byly již tradičně oblíbené šipky, kuželky, hod kroužky a hod na medvěda. Opětovně jsme se přesvědčili, že mezi našimi klienty jsou tajné sportovní talenty a že někteří „sportovci“ mají velkou motivaci a nadšení dosahovat velkých výsledků. Nejenže obejdou všechny sportovní disciplíny, které se nabízejí, ale pokoušejí se o překonávání svých osobních rekordů.

Kulturní místnost, kde se sportovní dění odehrávalo, byla plná do posledního místečka a tvořily se zástupy u jednotlivých disciplín. Zaměstnanci klienty povzbuzovali, potleskem oceňovali a motivovali k ještě lepším výkonům. Na jednotlivých stanovištích proběhly následně ještě rozstřely o první místa a medaile nakonec obdrželi opravdu ti nejlepší z nejlepších – často velmi mile překvapení. Jednou z nejúspěšnějších sportovkyň byla paní Bohumila Moškaničová, která po ceremoniálu předávání zlatých, stříbrných a bronzových medailí odcházela na svůj pokoj se čtyřmi medailemi na krku. V závěsu za ní byla zkušená matadorka sportovních disciplín, paní Jaroslava Spálenská, se třemi medailemi. Paní Spálenská spolu s dalšími dvěma klienty bude náš domov zastupovat na sportovním klání Chodovská šipka v Domově pro seniory v Praze–Chodově dne 22. 10. 2014. Můžeme tedy očekávat velmi úspěšnou reprezentaci za hranicemi nejen našeho domova pro seniory, ale i našeho kraje.

Vlevo paní Marie Vojáčková (odd. D3), vpravo paní Hana Šejblová (odd. L1)

Paní Olga Sigmundová (odd. L1) se soustředí na hod

Konečné výsledky disciplín:

ŠIPKY:

1. pí Jaroslava Spálenská (odd. B)
2. pí Boh. Moškaničová (odd. D3)
3. Ing. Milan Jursa (odd. D3)

HOD NA MEDVĚDA:

1. pí Jaroslava Rousková (odd. D3)
2. pí Jaroslava Spálenská (odd. B)
3. pí Boh. Moškaničová (odd. D3)

KUŽELKY:

1. p. Otakar Hais (odd. B)
2. pí Boh. Moškaničová (odd. D3)
3. pí Marie Bohuňková (odd. D3)

KROUŽKY:

1. pí Jarmila Ježková (odd. L2)
2. pí Jaroslava Spálenská (odd. B)
3. pí Boh. Moškaničová (odd. D3)

Myslím, že letošní den seniorů naši klienti náležitě pohybově a činně oslavili. Pomyslnou medaili si tak zaslouží všichni zúčastnění.

*Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovnice*

Nahoře vlevo paní
Jaroslava Spálenská
(odd. B), vpravo paní
Marie Bohuňková
(odd. D3), dole paní
Jarmila Ježková (odd. L2)

Paní Bohumila Moškaničová
(odd. D3)

Pan Ing. Milan Jursa
(odd. D3)

Paní Jaroslava Rousková
(odd. D3)

Pan Otakar Hais
(odd. B)

Zlaté listy 2013

V červnu letošního roku jsme se s časopisem *Náš domov* zúčastnili prvního ročníku soutěže Zlaté listy. **Soutěž o nej... časopis domova pro seniory** roku 2013 vyhlásil Domov pro seniory Heřmanův Městec „Zámek“ ve spolupráci s odborným časopisem Sociální služby. Jedná se o celorepublikovou soutěž časopisů, do níž se mohl přihlásit každý domov pro seniory nebo domov se zvláštním režimem, který z vlastních finančních i personálních zdrojů vydává ročně minimálně čtyři čísla vlastního časopisu, zpravodaje, novin či jiného periodika.

Celkově se do soutěže přihlásilo 30 časopisů. Všechny byly nezávislou porotou obodovány a nejlépe hodnocené postoupily do finálového klání. V porotě zasedlo pět zástupců pořadajícího domova pro seniory a pět zástupců odborné veřejnosti – pan Zdeněk Kašpárek (šéfredaktor časopisu Sociální služby), pan Josef Kozel (majitel firmy YOKOSOFT company s.r.o.), paní Mgr. Eva Bočková (kronikářka Heřmanova Městce), paní Romana Netolická (šéfredaktorka Chrudimského deníku) a pan Petr Mareš (výrobní ředitel Tiskáren Sezemice).

Vyhlášení výsledků proběhlo v rámci 6. ročníku Týdne sociálních služeb ČR dne 8. 10. 2014. Časopisy byly hodnoceny ve dvou skupinách (ve skupině A časopisy do šesti výtisků za rok a ve skupině B časopisy vydávané častěji než šestkrát ročně). Kromě 1. – 3. místa v obou skupinách byl oceněn také vítěz v kategorii „Titulní strana časopisu“ a zároveň byla udělena hlavní cena „Zlaté listy roku 2013“.

Časopis „Náš domov“, který pravidelně čtvrtletně vydáváme již dvacátým rokem, se v této celorepublikové soutěži umístil na 2. místě. Děkujeme našim přispěvatelům a všem, kteří se na tvorbě časopisu podílí.

Kompletní výsledky budou zveřejněny na webové stránce Domova pro seniory Heřmanův Městec „Zámek“, v časopise Sociální služby a tiskovou zprávou sděleny vybraným sdělovacím prostředkům.

*Mgr. Petra Kynclová
sociální pracovnice*

Zástupci poroty (zprava): paní Marie Málková (ředitelka Domova pro seniory „Zámek“), paní Mgr. Eva Bočková (kronikářka Heřmanova Městce), pan Josef Kozel (majitel firmy YOKOSOFT company s.r.o.), pan Zdeněk Kašpárek (šéfredaktor časopisu Sociální služby)

Pan ředitel Ing. Petr Mazura přebírá ocenění za časopis Náš domov

Muzikoterapie aneb léčba hudbou

V pondělí 13. 10. 2014 jsme v našem domově poprvé přivítali profesionální zájezdový soubor s názvem „Divadlo Slunečnice“. Pozvat nového „neodzkoušeného“ interpreta je vždy trochu sázka do loterie. V tomto případě se ovšem velmi vyplatila.

Divadlo Slunečnice v letošním roce slaví již sedmý rok své existence. Přesto jsme se o něm dozvěděli teprve nedávno. Bude to tím, že soubor pochází z Brna, což je přece jen z Heřmanova Městce pořádný kousek cesty. V repertoáru divadla lze najít pořady pro děti v předškolním věku, žáky základní i střední školy i akce pro dospělé. Do našeho domova přijeli s hudebním „koktejlem“ nazvaným „Muzikoterapie aneb léčba hudbou“. Dva mladí interpreti – Jitka Jackuliak a David Žák – otevřeli hudební hodinku písní Petera Dvorského a Karla Černocha *Láska prý*. Poté následovaly další hity známých českých zpěváků – Karla Gotta, Heleny Vondráčkové, Milana Chladila, Jiřího Schellingera, Ježka, Voskovce a Wericha a mnoha dalších, ale i zahraniční tvorba Eltona Johna *Can You Feel the Love Tonight* z filmu *Lví král*. Na závěr jsme si s interprety zazpívali oblíbenou „tu naši písničku českou“.

Divadlo na svých internetových stránkách píše: „Tímto pořadem Vás chceme aspoň na chvíli odvést myšlenkami od denních starostí a pohladit Vám duši krásnou muzikou a krásným českým textem.“ Myslím, že u většiny posluchačů se toto opravdu podařilo. Velké hlasové rozsahy obou zpěváků, čistá intonace, profesionální ozvučení, krásné texty, pohybový doprovod k písním a milá slova byl ten správný mix pro dobrou náladu a udělal z říjnového odpoledne den, na který budeme vzpomínat. Rádi Divadlo Slunečnice pozveme znovu. Tentokrát to již bude „sázka na jistotu“.

*Mgr. Petra Kynclová
sociální pracovnice*

Slunce, seno, 30 let! a pan Otakar Hais

V pátek 17. 10. 2014 měli návštěvníci kulturní místnosti možnost zhlédnout další dokument k natáčení filmové trilogie *Slunce, seno...* Iniciátorem a průvodcem této kulturní akce byl, jako již podvakrát, náš klient, pan Otakar Hais – rodák z obce Hoštice, kde se trojice filmů natáčela. Na počátku akce byly promítnuty a panem Haisem okomentovány fotografie ze známé filmové vesničky a následně diváci zhlédli dokument *Slunce, seno 30 let!*, který byl vytvořen k třicetiletému výročí premiéry prvního dílu cyklu *Slunce, seno, jahody*. V padesátiminutovém pořadu vzpomíná 15 žijících herců a tvůrců na natáčení filmu, které bylo často provázeno humornými scénami. Naši senioři si z kulturní místnosti odnesli nejen vizuální zážitek, ale pan Hais připravil i hmotnou památku – věnováním opatřenou fotografií známého režiséra Zdeňka Trošky oblečeného v oděvu krále a vedle něho stojícího pana Haise.

Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovnice

Chodovská šipka

Že senioři jenom neodpočívají a neluští křížovky, ale mohou být i aktivními sportovci, jsme se přesvědčili na akci „Chodovská šipka“ v Praze ve středu 22. 10. 2014. Název akce v sobě obsahuje i programovou náplň – účastníci z různých domovů pro seniory zde soutěžili v házení šipek na terč. Sportuchtiví zástupci z našeho zařízení samozřejmě nemohli chybět – paní Jaroslava Spálenská, pan Petr Fuksa a pan Otakar Hais. Další družstva byla například z Domova pro seniory Slunečnice, místního Domova pro seniory Chodov, Domova Pod Kavčí Skálou Říčany, Domova pro seniory Ďáblice. Heřmanův Městec reprezentovalo kromě nás také družstvo ze „Zámku“. Plánovaná akce byla pro naše seniory velkou výzvou, kde mohli ukázat své dovednosti, proto chodili tři týdny před konáním akce pravidelně trénovat. Na terč se házelo opravdu důkladně, museli jsme dokoupit spolehlivější šipky i vyměnit jejich hroty, protože se v důsledku pilného trénování ničily. Do chodovského domova jsme tedy dorazili připraveni. Při samotném sportovním utkání se projevilo, že jsme byli zvyklí házet na terč níže pověšený, a po dvouhodinové cestě autem mohla mít na výkon vliv také únava. Konečný výsledek tedy nebyl až tak dobrý, jak bychom si přáli. Nicméně dle motto „není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“ jsme se snažili udržet si dobrou náladu a ocenili jsme další aspekty akce – výborné občerstvení a chutnou svíčkovou k obědu, vřelou atmosféru, setkání se známými i novými tvářemi.

Po obědě nás čekalo vyhlášení výsledků. Zástupkyně našeho družstva, paní Spálenská, převzala od ředitelky domova Chodov gratulaci, diplom a věcné dary k umístění na 4. – 8. místě, které jsme sdíleli spolu se zástupci dalších několika domovů pro seniory. Následovalo vystoupení dechové kapely Mona Praha, přičemž někteří sportovci si kromě poslechu nemohli samozřejmě nechat ujít ani tanec. Cesta k domovu byla dlouhá, ač neradi, po 15. hodině jsme se rozloučili s organizátory akce, poděkovali za příjemné zážitky a nasedli do našeho prostorného peugeotu s navigací směr Heřmanův Městec. A jak se vyjádřil v průběhu dění pan Otakar Hais: „Už se budeme těšit na další podobnou akci!“

*Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovnice*

Barevné tóny podzimu

Tak se jmenovalo hudebně recitační vystoupení skupiny *FAJADO*, se kterým přijel naše klienty potěšit v úterý 4. 11. 2014 pan Kratochvíl se svými kolegy. Za doprovodu kytary, foukací harmoniky a chrastidla jsme mohli během hodinového vystoupení vyslechnout trampské písně, ale i písně týkající se vína a jižní Moravy, odkud pan Kratochvíl pochází. Hudební repertoár byl složen z vlastní tvorby, ale i z písní známějších. Některé z nich si naši klienti notovali s nimi. Hudební produkce byla prokládána básněmi, jejichž autorem je sám pan Kratochvíl. Týkaly se stejně jako hudba přírody a vína. Pan Kratochvíl je zasloužilým básníkem a vydal již několik básnických sbírek, jednu z nich, která obsahuje převážně duchovní básně, daroval našemu domovu.

V písních i básních pana Kratochvíla je vidět jeho sepětí s přírodou i to, že byl letitý skaut, a hlavně je znát jeho jihomoravský původ. A jak sám říkal: „Sklenka vína denně neuškodí“. Ve svých 86 letech vypadá velice vitálně. I celý hodinový pořad si sám moderoval, z čehož vyplývá, že na tom vínku nejspíš něco bude 😊

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

JUDr. Jan Kratochvíl (vlevo) a hudební skupina *FAJADO*

10. ročník Zámeckého šotka

Již 10. ročníkem se konala dne 13. 11. 2014 v DPS Zámek recitační soutěž s názvem *Zámecký šotek*. Jako každý rok, stejně tak i letos, se zúčastnili zástupci našeho domova, tentokrát v zastoupení paní Jaroslavy Spálenské a paní Marie Švadlenkové, které přednesly převzatou tvorbu od básníků Jaroslava Vrchlického (báseň *Díky*) a Karla Jaromíra Erbena (baladu *Svatební košile*). Vlastní tvorbou nás zastupoval pan Otakar Hais s příběhem nazvaným *Jak jsme kupovali auto*. Básnického klání se účastnily i další domovy pro seniory. Z Prahy zavítali do Heřmanova Městce klienti z Chodova a mimopražskými „básníky a skladateli“ byli klienti z DPS Přelouč, DPS Skuteč a samozřejmě zástupci domácího domova. Obdivovali jsme některé klienty, kteří i přes svůj velice pokročilý věk byli schopni si zapamatovat, a téměř bez nápovědy přednést, dlouhé básně. Příběhy z vlastní tvorby byly často velice dojemné a občas se stalo, že oko nezůstalo suché. I přesto, že přednesy se našim zástupcům velice povedly a bylo znát, že se připravovali, cenu si neodnesli. Ale to jim vůbec nevadilo. S prázdnou také neodešli. Všichni účastníci dostali nějakou tu cenu útěchy, pamětní list a keramickou sošku. Prožili jsme na Zámku velmi příjemný den plný zábavy, dobrého jídla a vína, pozdravili jsme se se známými a přáteli. A myslím si, že to je nejdůležitější. Být v příjemné společnosti a nenudit se, což se určitě podařilo.

Na Zámeckém šotku bývá také poslední roky zvykem, že je pozvána známá osobnost. Pro tento rok jí byla paní Naďa Konvalinková, která zaujímala i místo v porotě. Na úvod přečetla příběh *Rozhovor s Bohem*. Po skončení recitační soutěže hovořila o své práci, o hraní v divadle a v televizi. Na všechny působila velmi milým a příjemným dojmem, její veselá povaha rozzářila celé publikum. Podílela se také na předávání cen.

A jak to celé dopadlo? Do kategorie A, tedy převzatá tvorba, bylo přihlášeno 10 recitátorů, a do skupiny B, vlastní tvorba, účastníků 8. V porotě zasedly kromě již zmiňované paní Konvalinkové dobrovolnice ze Zámku – paní Krbcová, paní Janoušková, paní Chládková a za klienty paní Kebrtová.

V kategorii A se na 1. místě umístila paní Kusá ze Skutče, 2. místo obsadila paní Čapková z DPS Zámek a 3. místo si zasloužila paní Zubačová z Chodova. V kategorii B 1. místo obsadil pan Fabián z DPS Zámek, 2. místo patřilo paní Znamenáčkové z Chodova a 3. pozice byla udělena paní Markové z DPS Zámek.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Naši soutěžící – paní Jaroslava Spálenská, pan Otakar Hais

Vzácný a milý host – herečka Nad'á Konvalinková

Příště u Vás s jihočeskou dechovkou

Náš klient, pan Otakar Hais, byl ve svém životě (a v současnosti stále ještě je) velmi čínorodý člověk. Po nástupu do našeho zařízení se zapojil do řady aktivit, které v domově pořádáme. Ale nejen to. Sám se stal také iniciátorem a hlavním protagonistou tří kulturních programů, při kterých nám zprostředkoval informace a zážitky ze své rodné obce Hoštice a z natáčení filmů Slunce, seno. Promítání pořadu *Příště u Vás*, které se uskutečnilo v pátek 21. 11. 2014, měl na svědomí také pan Hais. Známý pořad, ve kterém zazněly lidové písně v podání pravé jihočeské dechovky, nás zavedl také do známé vesničky na jihu Čech v 90. letech 20. století. Mezi tanečníky na parketu jsme mohli zahlédnout například režiséra Zdeňka Trošku, tolik spjatého s místním prostředím. Kulturní iniciativu pana Haise jsme ocenily nejenom my aktivizační pracovníce, ale také klienti přítomní v kulturní místnosti, kterým se nakonec třicetiminutové promítání zdálo krátké a dechovky by si rádi poslechli ještě více. Tak snad zase příště.

*Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovníce*

Videoprojekce pořadu *Příště u Vás*, tentokrát z jihočeské obce Hoštice

Pověsti Heřmanova Městce

Již poněkolikáté nás v našem domově pro seniory navštívily pracovnice z městské knihovny, paní Zdena Poláková a paní Lenka Jablečnicková. Tentokrát, 24. 11. 2014, si připravily přednášku o pověstech spjatých s Heřmanovým Městcem a okolními obcemi.

Hned zkraje jejich vyprávění jsme si připomněli, co je to pověst. Ottův slovník naučný popisuje pověsti mimo jiné jako lidové dějiny čehokoliv šířené ústním podáním. Následkem toho jsou stále měněné, doplňované a někdy i zcela přetvořené. Pověsti vyprávějí o událostech skutečných i smyšlených, jejich pravdivost není spolehlivě zaručena.

Další výklad začala paní Jablečnicková pojednáním o tom, jak můžeme pověsti rozdělovat. Vyskytují se pověsti **místní**, které se vztahují k určité lokalitě, ke konkrétnímu místu, dále pověsti **historické**, popisující reálné dějinné události, pověsti **démonologické**, ve kterých se vyskytují nadpřirozené bytosti, a nesmíme opomenout ani pověsti **současné**, hojně rozšířené, které se odehrávají v nedávné minulosti, vztahují se ke konkrétnímu místu, zabývají se aktuálními tématy a bývají prezentovány jako pravdivé příběhy.

Během zajímavé přednášky jsme se dozvěděli, co měl ve svém erbu s Heřmanovým Městcem úzce spjatý rod Kinských, jak vypadá a kde se vzal erb města, poslechli jsme si pověst o tajné chodbě z Heřmanova Městce do Kostelce, zjistili jsme, že zřejmě neexistuje pověst o žádném heřmanoměsteckém strašidle, ale naopak Chrudim je na démonologické pověsti velmi bohatá. Traduje se tam například vyprávění o bezhlavém kapucínovi potulujícím se na valech a předpovídajícím blízké neštěstí. Některým našim klientům byla tato pověst dobře známá, protože už je bezhlavým jezdce strašili jejich rodiče a starší kamarádi.

Náš domov obdržel od přednášejících dam malý dárek – brožovanou knížečku „Pověsti z Heřmanova Městce a okolí“. Pokud bude mít někdo z našich klientů či zaměstnanců zájem si ji prolistovat, je volně k zapůjčení v kanceláři sociálních pracovníků.

*Mgr. Petra Kynclová
sociální pracovnice*

Zleva: paní Zdena
Poláková a paní
Lenka Jablečnicková

Předvánoční jarmark

V českých městech a obcích se stává již tradicí, že doba přicházejícího adventu se slaví rozsvěcením vánočních stromů a pořádáním jarmarků. My jsme se nechali tímto zvykem inspirovat a v sobotu 29. 11. 2014 jsme přeměnili naši kulturní místnost na „jarmarkové tržiště“. Na pultech byly kupujícím k mání různorodé výrobky, okrasné či užitékované předměty, které vyrobili klienti a zaměstnanci našeho domova. Zakoupit jste si mohli například teplé vlněné ponožky a čepice, háčkované hračky, košíky z papírového proutí, náušnice, skleněné svícínky, drátkované stromečky s korálky a další různorodé dekorativní předměty s vánoční tematikou. Ještě před oficiálním zahájením akce se místnost zaplnila klienty a jejich rodinnými příslušníky a ruch, který zde nastal, opravdu připomínal městské tržiště. Hlavní plán akce, tedy umožnit našim klientům prohlédnout si a zakoupit vytvořené výrobky, se tedy naplnil (oproti předchozím letům, kdy se výrobky prodávaly na náměstí v Heřmanově Městci).

Po 14. hodině náš „domovský“ kocour Garfield v „santaklausovském“ oblečku spolu s vrchní sestrou Alenou Vitvarovou rozsvítil symbol Vánoc – ozdobený vánoční stromeček v rohu kulturní místnosti. Vzhledem k tomu, že parkoviště před domovem je lemováno dvěma vzrostlými tůjemi, nemohli jsme opomenout následně rozsvítit také venkovní prostranství.

Mezi další symboly Vánoc patří koledy, vánoční cukroví, punč – ani jedno samozřejmě nemohlo na naší předvánoční akci chybět. Klienti, poté, co si vybrali a nakoupili dárečky či ozdůbky, zasedli a pochutnali si mimo jiné i na lineckém cukroví, které napekly klientky z oddělení L1. Připili si voňavým horkým punčem a k celkové předvánoční náladě jim přizvukovaly písně v podání známých zpěváků - Karla Gotta, Václava Neckáře, Heleny Vondráčkové apod. Nechybělo ani živé hudební vystoupení, které zajistila hrou na zobcovou flétnu dcera pracovnice K. Kutřínové z oddělení L2.

Zkrátka – zahájili jsme letošní advent v našem domově pro seniory pohodově a voňavě. Do svých pokojů (klienti) a domovů (zaměstnanci) jsme odcházeli s příjemným společným zážitkem těšíce se na atmosféru blížících se svátků, kterou nám již také začala připomínat vánoční výzdoba v podobě různobarevně ozdobených větvíček a stromečků na jednotlivých odděleních domova. Přejme si, aby pohodová nálada dlouho vydržela nám všem přebíjející někdy zbytečné starosti spojené s předvánočním shonem.

*Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovnice*

Vánoční trh s výrobky našich klientů...

... a nechybělo ani něco dobrého k snědku, domácí vánoční cukroví a punč.

Mikuláš v Domově pro seniory Heřmanův Městec

Dnes v den 6. 12. 2014 (svátek Mikuláše). Jsem jedna z klientek, která má trvalý pobyt v krásném domově s velkou péčí o seniory, jimž nezapomněli zaměstnanci udělat radost a připomenuli jim dětství. Dětství, kdy se těšili, až k nim přijde „svatý Mikuláš“, anděl s dárky a s ním i ten čertík na zlobivé děti.

Byla jsem velmi mile překvapena, jak krásně byly nadpřirozené bytosti v našem domově ustrojeny. Věřte mi, že vzpomínka na dětství zahнала veškeré chmurné pocity samoty a stárí.

Děkuji Vám za krásné a milé překvapení a hezký prožitek. Bylo by třeba, aby i jinde léčili seniory po stránce psychické a pomohli jim tak překonat bolesti a těžkosti stárí.

*paní Alenka Valtrová
klientka z oddělení D3*

Anděl v podání Anety Skyvové z odd. L2,
za čerta se převlékla sociální pracovnice Mgr. Lenka Kellerová
a v mikulášském je k nepoznání Veronika Pravdová z odd. L0.

Letem vánočním světem

Letem vánočním světem se jmenovalo hudební vystoupení, se kterým přijeli dne 11. 12. 2014 potěšit naše klienty pan Vízner se slečnou Hrtánkovou. Jelikož u nás nebyli poprvé, věděli jsme, že se máme na co těšit. Jejich vystoupení naše klienty vždycky nadchne, a ne jinak tomu bylo i tentokrát.

Jak již název napovídá, byli jsme během hudebního pořadu seznámeni s vánočními zvyky, kterak se dodržují po celém světě. A nejen to, některé velmi známe koledy zpívané u nás v českém jazyce, přestože pocházejí např. z Německa, Anglie, Francie, jsme si mohli vyslechnout v originále. Mezi ně patřila třeba Tichá noc (Stille Nacht), Vánoční svátky (Merry Christmas) a další.

Vystoupení, i když hudební, nebylo jen o zpívání, ale také se vyprávělo. Dozvěděli jsme se, jak je jmenují postavy nosící vánoční dárky, a zjistili jsme, že téměř všechny jsou odvozeny od historické postavy sv. Mikuláše, jen to roznášení dárků se liší. Někde nosí dárky komínem, jinde je nechává před vchodem nebo je balí do hromady papírů. V přímořských zemích připlouvá na lodi. I čas, kdy „vánoční muži“ roznášejí dárky, se liší. V katolické církvi se Vánoce slaví od 24. prosince. V pravoslavné církvi si děti musí na dárky počkat až do 6. ledna. Tato odlišná data jsou dána tím, že každá z těchto církví přisuzuje narození Ježíše Krista na jiný den. Všude mají Vánoce ale jedno společné. Setkávají se rodiny a přátelé, ale největší radost je samozřejmě vidět na dětech.

V závěru vystoupení došlo i na nostalgický příběh, který vedl k zamyšlení. Popisoval, že čtyři svíčky na adventním věnci mají svá jména. Spokojenost, Láska, Víra, Naděje. První tři jmenované vlastnosti lidstvo pomalu opouštějí a jejich pomyslná svíce zhasíná. Pokud ale zůstane svítit alespoň svíčka naděje, bude to plamen, který bude moci opět zapalovat a udržovat při životě víru, lásku a spokojenost.

Hodinový pořad rychle uběhl, společně jsme si zazpívali, zasmáli se i zamysleli a už nyní se těšíme na další návštěvu.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Pan Jan Vízner se svou
kolegyní Ivetou Hrtánkovou.

Pěvecký sbor Vlastislav

Adventní čas je v našem domově každoročně velmi bohatý na různá kulturní vystoupení. Někteří účinkující jsou pro nás zcela noví a ještě „nevyzkoušení“, některé ale již prověřil čas a stali se našimi tradičními předvánočními hosty. Tak je tomu právě v případě pěveckého sboru Vlastislav z Heřmanova Městce a okolí. V letošním roce nás soubor navštívil v sobotu 13. 12. 2014 v úctyhodném počtu 28 lidí. Jak jsme jistě už několikrát zmiňovali, členem Vlastislavu je také naše staniční sestra z oddělení L2, paní Ivana Mejstříková, údržbář Vít Bartoníček nebo naše bývalá zaměstnankyně, paní Vladimíra Pilná, čímž pro nás vystoupení vždy získává osobnější a rodinnější nádech. Děkujeme celému souboru za příjemné odpoledne, navození vánoční nálady a přejeme mu mnoho úspěchů do dalších let.

*Mgr. Petra Kynclová
sociální pracovnice*

Smíšený pěvecký soubor Vlastislav pod vedením paní Výborné.

Vánoční posezení s Miriam Kantorkovou

Dne 18. 12. 2014 k nám do domova zavítala vzácná návštěva. Nebyl jí nikdo jiný, než známá herečka, dabérka a recitátorka paní Miriam Kantorková. Na cestách po domovech ji doprovází pan Šimon Pečenka, kterého známe z vystoupení, která u nás již po několik let uskutečňuje.

Paní Kantorková svým typicky srozumitelným projevem vyprávěla, jak trávila Vánoce jako malá a jak se tyto rodinné zvyky přenesly i do dnešní doby a přetrvávají nadále. Jedním ze zvyků je např. vaření vánočního sulcu, který si kromě rodiny oblíbili i sousedé a přátelé, takže se z toho nestal jen vánoční zvyk, ale vaří se i během roku. Své vyprávění doplnila i o střípky ze své umělecké kariéry, o hraní v divadle a povídání zakončila několika básněmi, které přednášela při svém působení v Armádním uměleckém souboru.

Příjemné vyprávění bylo protkáno vánočními písněmi a koledami, např. Caro Mio Ben, Už z hor zní zvon, Tichá noc a další, v podání pana Pečenky. Příjemná odpolední hodinka uběhla jako voda, klienti si mohli zavzpomínat na dřívější časy a zazpívat koledy. Na úplný závěr popřála paní Kantorková našim klientům klidné prožití svátků a hlavně hodně zdraví a spokojenosti do nového roku.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Taneční kroužky Kořata a Maliny

Jako každý rok, tak i letos, nás před vánočními svátky dne 20. 12. přišly potěšit děti z tanečních kroužků z Domu dětí a mládeže Ježkovka. Převlečeny za hvězdičky, Mikuláše a soby zatancovaly na veselé písničky. Kromě tance si letos také pro nás připravily divadelní hru nazvanou *Betlém*. Mezi klienty se procházely převlečeny za Josefa a Marii, do košíčku uložily malého Ježíška. Následovali je pastevci a Tři králové. Vystoupení měly děti moc hezky připravené. Poté nám v hloučku u jesliček zazpívaly známé koledy, které si mohli s nimi zanotovat i klienti.

Asi hodinové vystoupení se všem moc líbilo, děti byly moc šikovné, hlavně ty malé, předškolního věku, působily velmi roztomile. Za zorganizované vystoupení děkujeme paní Evě Doležalové, naší pracovníci, která tyto dětské kroužky vede, a těšíme se na další spolupráci.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Vánoční hra „Betlém“ pod vedením paní Evy Doležalové

Vánoční zvyky a tradice

S vánočními svátky se v minulosti pojila celá řada tradic, zvyků a pověr. Mnoho z nich je již téměř zapomenuto, ale některé přežily a staly se neodmyslitelnou součástí našich Vánoc.

Vánoční stromček

Nazdobený stromek se stal jedním z hlavních symbolů vánočních svátků, a tak možná leckoho překvapí, že tento zvyk je poměrně mladý. Dřív se nad štědrovečerní stůl dávaly jen zelené větvičky, které měly symbolizovat návrat jara.

Tradice zdobení stromku pochází z Německa – jedna z prvních zpráv o ní je v brémské kronice z roku 1570. Katolická církev považovala zpočátku zdobení stromů za pohanský zvyk. V Česku má vánoční stromek poměrně krátkou historii – poprvé jej postavil pro své přátele v roce 1812 ředitel pražského Stavovského divadla Jan Karel Liebich na svém libeňském zámku. Nový zvyk se však začal prosazovat jen pozvolna, a to až ve 40. letech 19. století v bohatých pražských měšťanských rodinách. Na vesnici pronikaly stromky ještě pomaleji – až do první světové války bývala v mnoha domácnostech pouze ozdobená smrková nebo jedlová větev.

Jmelí

Zatímco zdobení vánočního stromku je tradice relativně mladá, rozvěšovat o Vánocích jmelí má kořeny mnohem starší. Už keltští druidové mu přiřítali léčivé a kouzelné vlastnosti. A v dalších obdobích pak bylo považováno za rostlinu pomáhající proti bleskům, nemoci a čarodějně moci. Jmelí platí také za rostlinu lásky. Políbíte-li se s milovanou osobou pod jmelím, přinese to Vaší lásce štěstí a plodnost.

Koledy

Pravděpodobně nejslavnější vánoční písní je skladba Tichá noc, o jejíž rozšířenosti svědčí fakt, že se na Štědrý večer zpívá přibližně ve 230 jazycích.

Půst

Na Štědrý den se držel až do večere přísný půst. Ti, kteří ho zachovali, měli vidět zlaté prasátko. Ke společné večeři se pak zasedlo poté, co vyšla první hvězda.

Zvyky u štědrovečerní večeře

Připravil se o jeden talíř navíc pro náhodného hosta a pod talíř se schoval zlatý penízek nebo šupinky z kapra, aby se nás držely peníze. Od slavnostní večeře se nesmělo vstát, ani kdyby někdo bušil na dveře, protože ten, kdo vstane, do roka zemře.

Krájení jablka

Po večeři se nožem přepůlí jablko kolmo ke stopce. Pokud jádra vypadají jako pěticípá hvězda, sejdou se všichni za rok ve zdraví. Pokud mají tvar kříže nebo čtyřcípé hvězdy, pak někdo z přítomných těžce onemocní nebo zemře.

Lití olova

Nad plamenem se v kovové nádobce roztaví kousek olova. Olovo se pak naráz vlije do nádoby s vodou. Vznikne odlitek, podle jehož tvaru se pak hádá, co koho čeká.

Pouštění lodiček

Budoucnost se dá předpovídat i z plujících skořápek se zapálenými svíčkami. Majitele skořápky, která vydrží nejdéle svítit a nepotopit se, čeká dlouhý a šťastný život. Pokud se skořápka drží při kraji nádoby, její vlastník bude také spíše sedět doma. Jestliže ale skořápka pluje ke středu nádoby, vydá se do světa.

Zvyky pro svobodné a nezadané dívky

Svobodné dívky klepaly střevícem na kurník. Když se ozvala slepice, dívka zůstala i v novém roce svobodná. Ale když se ukázal kohout, čekala ji svatba. Ty, kterým nevyšel pokus s kurníkem, mohly hodit doma v pokoji střevíc za hlavu – když byl po dopadu obrácený patou ke dveřím, zůstaly příští rok doma. Když se ale obrátil špičkou ke dveřím, značilo to, že se provdají a odejdou.

Nezadané dívky zase chodily třást bezem a v domě, u kterého začal jako první štěkat pes, bydlel jejich nastávající.

Kolektiv oddělení D3, D4

Sbírka na krmivo pro zvířátka

(na základě nápadu a přání
jedné naší klientky)

Oslovujeme všechny hodné lidi, milovníky přírody, ptáčků, kočiček a zvířat všeho druhu, kteří jim chtějí obstarat krmení.

Když budete chtít, do schránky důvěry vedle vrátnice přispějte jakoukoliv částkou všem ptáčkům a kočičkám na suché krmivo, které v zimě budou potřebovat.

Věříme, že jim touto sbírkou umožníme přežít v pohodě klidnou zimu a dočkat se jara.

Alergeny

V prosinci nabyla účinnosti směrnice Evropské unie č. 1169/2011, která nařizuje všem stravovacím provozům, výdejnám a prodejnám potravin vypracovat seznam alergenů pro všechna podávaná/prodáváná jídla. Proto bude také v našem domově v přízemí na nástěnce proti vrátnici zveřejňován aktuální jídelní lístek pro daný den, který bude tyto požadované údaje obsahovat. Na následující straně časopisu přinášíme seznam existujících alergenů, který je rovněž vyvěšen na nástěnkách všech oddělení domova.

Níže přinášíme seznam alergenů platný od 13. prosince letošního roku.

SEZNAM ALERGENŮ

publikovaný ve směrnici 2000/89 ES od 13.12.2014 směrnici 1169/2011 EU

1

OBILOVINY OBSAHUJÍCÍ LEPEK

pšenice, žito, ječmen, oves, špalda, kamut nebo jejich hybridní odrůdy a výrobky z nich

2

KORÝŠI

a výrobky z nich

3

VEJCE

a výrobky z nich

4

RYBY

a výrobky z nich

5

PODZEMNICE OLEJNÁ (ARAŠÍDY)

a výrobky z nich

6

SÓJOVÉ BOBY (SÓJA)

a výrobky z nich

7

MLÉKO

a výrobky z něj

8

SKOŘÁPKOVÉ PLODY

mandle, lískové ořechy, vlašské ořechy, kešu ořechy, pekanové ořechy, para ořechy, pistácie, makadamie a výrobky z nich

9

CELER

a výrobky z něj

10

HOŘČICE

a výrobky z ní

11

SEZAMOVÁ SEMENA (SEZAM)

a výrobky z nich

12

OXID SIŘIČITÝ A SIŘIČITANY

v koncentracích vyšších 10 mg, ml/kg, l, vyjádřeno SO₂

13

VLČÍ BOB (LUPINA)

a výrobky z něj

14

MĚKKÝŠI

a výrobky z nich

Dědovy vzpomínky

aneb momenty ze života pana Otakara Haise

PRÁZDNINY – NÁSTUP DO UČENÍ

Je konec června 1941, končí mně povinná školní docházka a docela se mi ulevilo. Od tety přichází pozvánka na prázdniny, což jsem velice uvítal. Máma napekla pekáč buchet, pobalila tučet vajíček a já jsem se vydal do světa. Jel jsem poprvé vlakem. Cíl mé cesty – Praha. Tetička už mě čekala na nádraží Smíchov, kam jsem přijel v 11 hodin v noci. Už rok byla válka, všude bylo zatemnění, takže když mě odvážela k sobě domů, moc jsem z Prahy neviděl. Bydlela na Malé Straně ve Všehrdově ulici blízko Újezda pod Petřínskými sady, kam jsem později chodíval poznávat krásy Prahy. Teta byla kolportérkou, rozvážela do trafik různé časopisy. Měla region od Újezda, Smíchovem až k Andělu. Dříve jí to trvalo půl dne a teď, když měla k ruce čiperného mládence, byli jsme brzy hotovi a já měl pak hodně času poznávat Prahu. Tetě se má pomoc líbila a říkala mně, že bych se zbytečně vracel na vesnici a že bych mohl jít v Praze do učení, což jsem s radostí přijal. Pomohla mi najít firmu, kam jsem nastoupil. Ovšem s různými potížemi, protože jsem měl jen dvě měšťanky. Musel jsem se podrobit psychotestům, což jsem zvládl bez potíží. Nastupuji 20. 8. 1941 k firmě Hertl v Hradební ulici jako učeň instalatérský a stále mi ještě není 14 let. Po práci jsem pořád pomáhal tetě. Přichází její vážná nemoc a co teď? Z Prahy se mi nechtělo, ale naštěstí se ozval tatínkův bratr, který se nabídl, že můžu dočasně bydlet u něj. Proto se k němu přestěhuji 30. 8. 1941 na Prahu-Břevnov, což pak bylo na delší čas, protože jsem se k tetě vrátit nemohl. Strýc dělal domovníka v baráku v 6 partiích. Barák stál uprostřed polí a zahrad – připadal jsem si jak na vesnici. K domu patřila velká zahrada, dělal tedy i zahradníka na ovoci a zelenině. Práce bylo tedy dost, rád jsem po práci pomohl, až mě to někdy i unavovalo. Strejda choval kozu, králíky, slepice. Na zahradě jsem zaléval stromy i zeleninu, sekal a sušil trávu. Tetička nás měla stále pod dohledem. Když strejda nemohl to stálé sekýrování vydržet, vytratil se do hospody a pak jsem byl na řadě já. A čeho je moc, toho je příliš. Vydržel jsem to 2 roky a řekl jsem si dost. Kamarádi z pokračovací školy mně poradili, abych se přihlásil do učňovského domova. Když jsem si vyřídil vše potřebné, stěhuju se dne 18. 11. 1943 do Domova mládeže Bambus, kde jsem pak vydržel až do vyučení, do 23. 7. 1945, kdy jsem musel domov opustit. Učební doba byla 4 roky, ale za celou dobu jsem se nic nenaučil, jen tahat materiál buď na hřbetě, nebo dobře tahat káru někdy i 200kg. V roce 1944

na Vánoce jsem dostal od šéfa první a zároveň i poslední facku. Nechtěl mě totiž pustit na Vánoce domů k rodičům.

Závěrečné zkoušky jsem složil v červnu 1945 a ihned jsem dal výpověď. Slíbil jsem vydržet ještě do konce roku. V lednu 1946 jsem nastoupil do nového zaměstnání u Františka Štefla jako jediný zaměstnanec a tam jsem se teprve začal učit řemeslu. Neodpustil mně jedinou chybičku a opravdu mě učil. V únoru jsme se kvůli prkotině pohádali a já dal hodinovou výpověď. Přihlásil jsem se na uhelnou brigádu a 20. 2. 1947 na důl Gottvald na Kladno, kde jsem kutal do 6. 7. 1947. Pak jsem nastoupil zemědělskou brigádu u našich v Hořticích od 8. 7. 1947 do 3. 11. 1947.

Nyní se musím o několik let vrátit zpátky. Válka skončila a my jsme se s partou kamarádů přihlásili do tanečních. V tu dobu jsem bydlel v Domově Mladých v Holešovicích a taneční byly hned naproti v sálu Domovina. Když jsme se naučili tancovat (snad), začali jsme s kluky vytloukat nejvýznačnější sály – Slovanský dům, Lucernu, Žofín, Střelecký ostrov, Národní dům na Smíchově i Vinohradech. V létě pak zahradní restauraci U Vaňhů ve Stromovce, kde jsem se seznámil se slečnou A. Přijela oslavit svůj svátek. Slovo dalo slovo a já jí slíbil, že jí budu příští rok k jejímu svátku gratulovat. Vyměnili jsme si adresy, ale každý z nás si říkal: „Jó, co bude za rok...“ A. odjela na Moravu, časem jsme si poslali lístek, někdy dokonce i dopis. Na Vánoce v roce 1947 se mi na Šumavu nechtělo, tak jsem se rozjel za A. na Moravu do Mohelnice, kde pracovala. Ale cesta byla zbytečná, protože A. byla zapakovaná, že pojede na Vánoce k rodičům. Sedli jsme tedy na vlak a jeli směr Pardubice, kde A. přestupovala – měli jsme pro sebe asi 10 minut, stačili jsme si říci pár slov, padla první pusa, stačil jsem jí zamávat a ona jela domů a já se vracel nudit do Prahy. Vánoce proběhly a mně bylo smutno, byl jsem sám.

26. 7. 1948 přijela A. k tetě do Prahy na pár dnů, párkrát jsem si s ní za pečlivého dozoru tetičky i zatancoval. A. končil pobyt v Praze, doprovodil jsem ji na nádraží, koupil lístek na vlak, čekáme, a když se vlak rozjel, byla překvapená, že jedu s ní. Teprve v tu chvíli jsem se svěřil, že jsem koupil lístky na Šumavu. Byla tedy nucena se s tím smířit, prožili jsme spolu krásný týden dovolené u našich. Když se ptala, co bude dál, řekl jsem jí, že se můžeme vzít, a ona po dlouhém přemlouvání souhlasila.

Začaly dlouhé přípravy na svatbu a 26. 9. 1948 jsme se brali v Chrasti. Stali jsme se manželi zatím bez dětí, ale i bez bytu. A 30. září 1948 odjíždím na 2 roky na vojnu!?! Co bude dál?

*pan Otakar Hais
klient z odd. B*

Pokračování v příštím čísle...

Svoje narozeniny budou slavit

pí Valentová Anna	1. 1. 1919
pí Haisová Anna	1. 1. 1925
pí Kramaříková Jaroslava	1. 1. 1927
pí Pecková Věra	1. 1. 1929
pí Novotná Hana	1. 1. 1933
pí Kubelková Hana	3. 1. 1936
pí Kučerová Božena	5. 1. 1927
pí Kinclová Božena	9. 1. 1921
pí Pěkná Dagmar	10. 1. 1932
pí Vašíčková Jarmila	11. 1. 1925
p. Sokol Miroslav	15. 1. 1936
p. Novák Josef	16. 1. 1944
p. Machač Miroslav	17. 1. 1941
pí Chrbolková Jana	18. 1. 1938
pí Ježková Marie	19. 1. 1922
pí Vojáčková Marie	25. 1. 1926
pí Půlpánová Božena	2. 2. 1921
pí Doležalová Drahlava	2. 2. 1934
pí Trojanová Radislava	2. 2. 1935
p. Kučera Miroslav	6. 2. 1929
pí Moškaničová Bohumila	6. 2. 1948
pí Tesařová Marie	8. 2. 1934
pí Škarková Růžena	12. 2. 1927
pí Jičínská Hana	13. 2. 1938
p. Synek Jan	13. 2. 1942
pí Houfková Růžena	14. 2. 1925
pí Šedová Jaroslava	14. 2. 1930

pí Stránská Jarmila	15. 2. 1932
pí Tichá Miloslava	19. 2. 1932
pí Rousková Jaroslava	19. 2. 1933
pí Sigmundová Olga	20. 2. 1927
pí Kadaňková Miloslava	23. 2. 1922

p. Besperát Otakar	1. 3. 1935
p. Halada Josef, Ing.	16. 3. 1932
p. Vích Miloslav	18. 3. 1939
pí Koderová Miluše	20. 3. 1932
p. Matějka Jiří	25. 3. 1929
p. Švadlenka František	27. 3. 1929
pí Nováková Hana	27. 3. 1931
p. Kulhánek Jaroslav	30. 3. 1925
pí Vojtěchová Růžena	31. 3. 1917

Přejeme všechno nejlepší!

Noví obyvatelé našeho domova

pí Pelikánová Jaroslava	2. 10. 2014
pí Novotná Hana	21. 10. 2014
p. Matějka Jiří	31. 10. 2014

pí Besperátová Marie	3. 11. 2014
p. Beneš Ladislav	4. 11. 2014
pí Hrdinová Marie	20. 11. 2014

pí Kohoutková Jiřina	8. 12. 2014
pí Hošková Eva	16. 12. 2014
pí Beranová Františka	18. 12. 2014
pí Bartasová Květoslava	19. 12. 2014
pí Hrdličková Alena	22. 12. 2014
pí Pecková Věra	22. 12. 2014

Přejeme příjemný pobyt!

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili

pí Vašíčková Milada	3. 10. 2014
p. Kořan Stanislav	10. 10. 2014
pí Michálková Dagmar	10. 10. 2014
pí Doubravová Květoslava	24. 10. 2014
pí Picpauerová Marie	4. 11. 2014
pí Rulíková Marie	8. 11. 2014
pí Jeníčková Marta	1. 12. 2014
pí Hrdinová Marie	1. 12. 2014
pí Sýkorová Marie	2. 12. 2014
pí Satkeová Stanislava	8. 12. 2014
pí Horváthová Mária	15. 12. 2014
pí Kučerová Libuše	19. 12. 2014
pí Málková Božena	21. 12. 2014

Čest jejich památce!

Náš domov

4/2014

Čtvrtletník vydávaný Domovem pro seniory Heřmanův Městec.

Kontakty:

*Domov pro seniory Heřmanův Městec
U Bažantnice 63
538 03 Heřmanův Městec*

Telefon:

+420 469 660 268

E-mail:

socialni.ddhm@tiscali.cz

Redakční rada:

*Ing. Petr Mazura
Alena Vitvarová
Jaroslava Rousková
Mgr. Petra Kynclová*

Šéfredaktorka:

Mgr. Petra Kynclová